

>>ROČNÍK V. VÝSLO XI. JAR 2006<<

TANZKLAUS

: FAHZIN · SPOLOČENSTVÁ · TOLKIENA:

DG

: TOLKIENCON · ERIKSON · COOK · ČEHA TO SK :

Chapter Five...

Posledne ste listovali Athelasom na jeseň minulého roku. Potom prišla zima a ako to už vo svete býva, nie každý je počas najchladnejšieho obdobia roku čulý a aktivny. Podobne to bolo aj s Athelasom. Athelas hibernoval. Len tak si v kľúde pochrapkával, z času na čas sa prevalil na druhý bok. To preto, lebo sa mu nie veľmi dobre spalo. Každú chvíľu sa už-už chcel prebudíť. Ale nebol čas. Nebol ten správny čas...

Prichádza jar a s ňou je tu aj nové číslo Athelasu. Opäť trochu v inom kabáte, s väčším rozsahom a snáď aj zaujímavejším čítaním. Okrem týchto viac-menej formálnych zmien je tu ešte jedna podstatnejšia. A sice, Fanzin Spoločenstva Tolkiena bude od začiatku roku 2006 vychádzať každé tri mesiace. Ak všemocný Ilúvatar dá, v priebehu jedného kalendárneho roka sa dočkáme štyroch čísel, ktorých kvalita bude závisieť najmä od vás, od čitateľov a prispievateľov.

Za posledné obdobie prešlo Občianske Združenie ST radom zmien. Pripravuje sa nová internetová stránka, začína sa pracovať na organizácii jesenného conu (zatiaľ známy pod názvom SlavCon, ktorý by sa už nemal meniť), takže aj Athelas prechádza určitým stupňom vývoja. Uvažuje sa o jeho multimediálnej podobe, pracuje sa na novej grafike, možno sa raz dočkáme skutočnej tlače...(a možno v roku 3000 aj farebnej obálky).

Úplne prvé číslo Athelasu vyšlo na jeseň 2002, ak ma teda to málo, čo si z matematiky na strednej pamäťam, neklame, rokom 2006 zavíši Fanzin ST svoju Prvú Päťročnicu. Pevne verím, že sa dožije tohto významného jubilea, a že tých päťročníc bude nasledovať viac.

S pozdravom
Matúš „Loki“ Hyžný

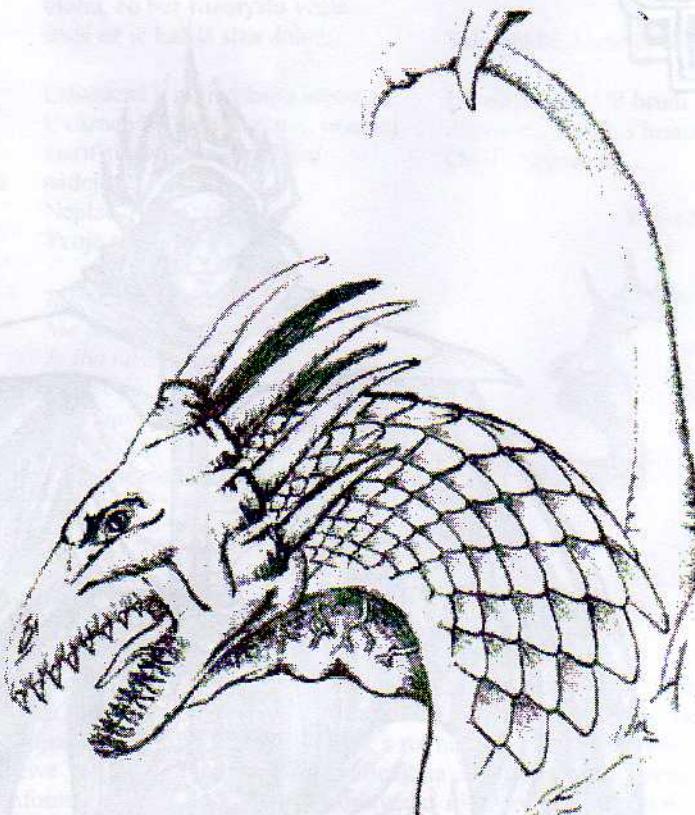
Na zamyslenie...

Ten, kto nedokáže odhodiť poklad, keď treba, je jeho otrokom.

John Ronald Reuel Tolkien (The Two Towers)

Začínala si uvedomovať, aká je sloboda ľažká. Zistila, že sloboda je ľažký náklad, veľké a zvláštne bremeno, ktoré na seba nakladá duch. Nie je ľahká. Nie je to dar, ale voľba, a tá voľba môže byť veľmi ľažká. Ako cesta, čo stúpa k svetlu, ale po ktorej k nemu pútnik s takým bremenom nemusí nikdy dôjsť.

Ursula Kroeber LeGuinová (The Tombs of Atuan)

Pohľad späť...

Dňa 11. decembra roku pána 2005 sa v priestoroch A4 uskutočnilo Stretnutie fanúšikov Tolkiena a fantastiky pod organizačnou taktovkou nášho Spoločenstva. Od desiatej hodiny rannej sa interiéry á štvorky dočasne premenili na malú Stredozem. Program zabezpečili nielen viaceré fundované prednášky našich aktívnych členov, ale aj skupina historického šermu Vargar. Už po štvrtý krát bola odohraná divadelná hra Pán Prsteňov v troch dejstvách, ktorá patrí do zlatého fondu ochotníckej súčasti Spoločenstva Tolkiena. Účastníci akcie si mohli skúsiť zahráť niektorú zo stolových hier na motívy Tolkienových diel a počas prestávok si zamaškriť na stredozemskej kuchyni. Dobrá nálada nás držala ešte dlho po opustení A4...

J.R.R.TOLKIEN: TULÁK ROVER

„Dobrou slovnú zásobu nezískáte čtením knih psaných podle neči predstavy, jak má vypadat slovnú zásoba vaši vekové skupiny. Získáte ji čtením knih, ktoré vás prevyšujú.“

(J.R.R.Tolkien, 1959)

Ked' sa povie Tolkien, väčšina trocha rozhľadených ľudí si spomenie, že toto meno má čosi spoločné s úspešnou filmovou trilógiou a jej knižnou predlohou. Tí trocha rozhľadenejší si okrem toho spomenú aj na Hobita, Silmarillion, ba i na Nedokončené príbehy. Málo je však tých, čo vedia o nestredozemských dielach pána profesora.

Táto útla knižička na prvý pohľad pôsobí ako kúsok patriaci do knižnice malého školáčika, ale nie je to tak celkom pravda. Hlavným hrdinom je malý psík Rover, ktorého jeho drzosť a nerozvážnosť priviedú do problémov s čarodejníkom a stane sa malou olovenou hračkou.

Roverandom

J. R. R. TOLKIEN
ILLUSTRATED BY CHRISTINA SCULL & WAYNE G. HAMMOND

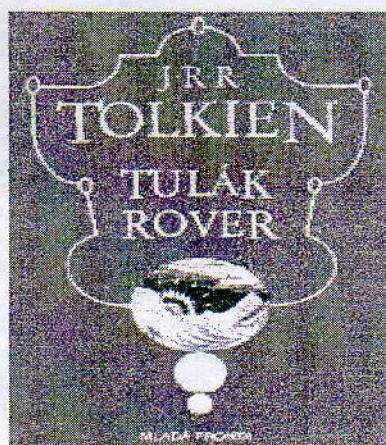
Kniha je plná dobrodružstiev, ktoré sprevádzajú Rovera na jeho cestách za nápravou vecí, ktoré pokazil. Postupne znova nadobúda schopnosť hýbať sa a rozprávať, získava meno Tulák Rover (v. orig. Roverandom), cestuje po zemi, na chrbte čajky odlieta na Mesiac a dostane sa aj do Podmorskej krajiny.

Všetko sa začalo v roku 1925, keď sa rodina Tolkienových vybrala na dovolenkú k moru do Filey. Jeden z profesorových synov, Michael, mal vtedy obľúbenú hračku: malého oloveného čiernobieleho psíka. Na jednej z mnohých prechádzok po pláži ho Michael stratil. Tolkien si veľmi dobre uvedomoval, čo pre dieťa znamená strata obľúbenej hračky. Príbeh o Roverovi teda vznikol ako akási náhrada pre malého Michaela.

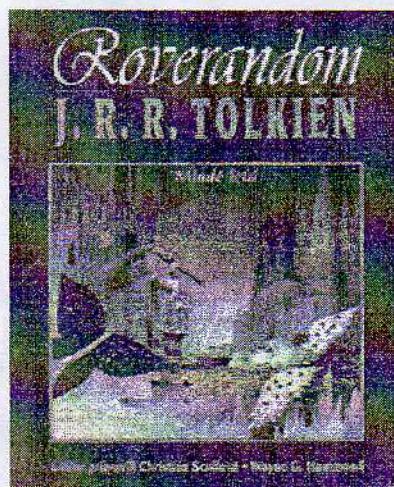
Samotný príbeh postupne prešiel viacerými zmenami a zapísaný bol až o niekoľko rokov neskôr. Keďže v tom čase už Tolkien pracoval na základnej koncepcii svojej budúcej mytológie, Tulák Rover vráha zaujímavé svetlo na tento proces tvorby.

Príbeh je písaný pútavo, dej sa odvíja rýchlo, ale na mnohých miestach citiť, že za pári vetami sa skrýva materiál na nejednu kapitolu. Text je plný slovných hračiek a odkazov na rôzne prvky z histórie,

mytológie a vtedajšej britskej reality. Vnímavý čitateľ si ich ozaj vychutná, ale málkomu sa ich podari všetky zachytiť po prvom prečítaní. V tomto sú veľmi vitanou pomôckou priložené poznámky, kde sú (takmer) všetky narážky chronologicky zachytené a vysvetlené.

Tulák Rover sa k širšiemu kruhu čitateľov dostał pomerne neskoro. V podstate ide o prvé literárne dielo s narážkami a odkazmi na budúcu mytológiu Ardy, vydané však bolo až v druhej polovici deväťdesiatych rokov. Zaslúžili sa o to predovšetkým Christina Scullová a Wayne G. Hammond, ktorí ho k vydaniu pripravili. Českým fánúšikom bol ponúknutý v roku 1999 nakladateľstvom Mladá Fronta. Ide o vydanie na kvalitnom hrubom papieri s pôvodnými Tolkienovými ilustráciami, ktoré vznikali postupne pri prepisovaní Tuláka Rovera. Slovenský knižný trh sa Roverandom dočkal v roku 2002. Preklad Viktora Krupu a Martiny Buckovej vydali Mladé letá.

Tulák Rover ako literárne dielo odráža Tolkienovu lásku k jazyku a k príbehom samotným, a preto si zaslúží našu plnú pozornosť.

Katarína „Crankia“ Jurdáková

TOLKIENCON (13.-15. JANUÁR 2006)

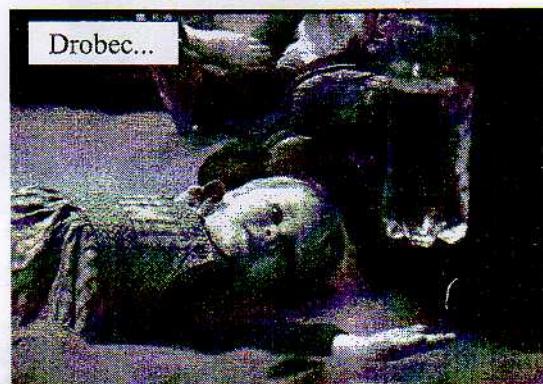
Ako sa už stáva zvykom, posledných pár rokov sa vydáva naše Spoločenstvo vždy v prvý mesiac nového roku (mimochodom pári dňi po narodeninách nášho literárneho idolu) navštíviť našich českých susedov, aby tu spoločne strávili víkend v kruhu stredozemskom na akcii menom TolkienCon. Tento rok sa konalo jeho tretie pokračovanie a podľa nálady, ktorá na celej akcii panovala, určite nie posledný. Ale nepredbiehajme.

Naša tohtoročná výprava (v symbolickom Stredozemskom počte 9) by sa dala rozdeliť na tých, ktorí sa išli na akciu vzdelávať v oblasti tolkienovsko-odbornej a tých, ktorí si za cieľ zobražali zlepšovanie a upevňovanie priateľsko-komunikačných vzťahov. Hrdo sa teraz prihlásim k tej druhej skupinke, pretože ako verný zástanca práva škrejtej menšiny na Slovensku spoločne s prvou polovicou bratov zo separatistického združenia PTP, sme v tomto smere naozaj nezaháľali.

Takže tu odo mňa teraz nečakajte žiadne obsiahle opisy určite zaujímavých prednášok, ale podľa sa radšej mrknúť, čo iné sa dá ešte robiť na takýchto stretnutiach. Pretože podľa môjho skromného názoru ide na conoch predovšetkým o to baviť sa a komunikovať s ľuďmi.

Hned po zmätočnom, pre mňa miernu komplikovanom príjazde (ktorý bol zjavne spôsobený kritickým piatkom 13.), sme si našli svoje dopredu rezervované miesto v „Odulinom brlohu“, kde nás už túžobne očakával zbytok slovenskej výpravy (aby ste rozumeli: išlo sa autom, autobusom aj vlakom) a už klasicky po hobitsky sme sa s chuťou pustili do vyjedania našich zásob. Šťastní, avšak nenajedení sme sa rozdelili a každý si išiel po svojom. Piatkové prednášky už v tom čase frčali v plnom prúde a tak som sa rozhadol, že skôr ako intelektuálnu zábavu budem páchať tú svetskú. Mojou prvoradou úlohou, do ktorej som sa pustil, bolo preskúmať rozhodenie a osadenstvo miestnosti s malým subquestom nájsť spriateленé duše z predošlých ročníkov. Netrvalo dlho a mal som za sebou niečo okolo 50 krát „ahoj!“ a „nazdar“ a „jsem rád, že jste tady“ pretože celé osadenstvo conu sa veľmi od minula nezmenilo. Pribudlo iba zopár detí (skutočných nefalšovaných detí - skrátka malí holohlaví drobci) a podľa slov

Belcarnena (hlavného organizátora) prišlo zhruba o 40% nových ľudí, hobitov, elfov, škrotov a inej hávede viac ako vlni. Celkom slušná štatistika, ktorá vešila len to, že zoznamovanie sa bude tento rok o čosi dlhšie. Na zopakovanie atraktivity a bohatosti výplne priestorov školy uvádzam, že k známemu a legendami opradenému elfskému kútku, sa tu znova objavili aj naši bratia škretí Trutnov-Hai, ktorí rozložili stany vo svojom „škretíme ležení“, hrdlá čajom a žalúdky rôznymi pokrmami nám zapĺňal Drak vo svojej čajovni, nuž a pribudol nám priestor pre tých všetkých „normálnych“ a to Vidlácky kútik.

Po zdĺhavej ceste sa mi už nechcelo riešiť nakupovanie života potrebných substancií (a hlavne som nemal chuť navštíviť nedaleký hypermarket) a tak sme spolu s bratmi najskôr len tak ledabolo brázdili chodby a triedy, neskôr sa pridali k počúvaniu poslednej „uspávacej“ prednášky na tému „Mestské

LARPy a premietanie súvisiacich (no neviem) videí "v telocvični, až kým sme klasicky nezapadli do herne, kde sme opäť klasicky drtili až do neskorej nočnej hodiny Magice. Do uší nám doliehali elfské výkriky rozkoše a iná hudba, ktorá zvykne v týchto nočných hodinách na TolkienConoch združovala hudobne naladených jedincov, aby tak spoločnými hlasivkami úspešne nedali unaveným účastníkom možnosť zaspať. S pocitom, že všetko je po starom, sme úspešne uložili svoje škretie zadky do našich lóži a zverili svoje kľudné sny do opatere Odulinho lona a jedného malého psíka, ktorý s nami v miestnosti pobýval.

Sobota sa niesla už od skorých ranných hodín v duchu intelektuálnom, čo predovšetkým nás drahý brat Loki pravidelne podporuje svojou účasťou na prvých ranných prednáškach a tak nás veľmi neprekvapilo, keď sme okolo obedu vstávali, že naše Odulino doupě je poloprázdné. Nuž a keďže naše PTP sa medzi intelektuálov rozhodne neradi a naše žalúdky sú minimálne rovnako nenažrané ako tie hobitie, prišiel čas na nákup. Po preventívnej kontrole našich

českých bratov a ich škretieho kútku, kde sme si miesto rannej rozvojčky zastrieľali šípkami na Legolasa, sme sa spoločne s Depresom vydali obohacovať nás duchovno-kultúrny rast a vydali sme sa na urputnú púť skrz každodenný pražský chaos. Navštívili sme hádam všetky významnejšie kultúrne pamiatky počnúc známom herňou Černý Rytíř, pokračujúc v čínskej reštaurácii, hypermarkete, Pražskom hrade, Karlovom moste a končiac pod Orlojom na Staromestskom námestí. Ani sme sa nenazdali a Prahu pohltila tma, čo bol pre nás signál vrátiť sa na asi jedinú pre nás zaujímavú časť programu a to škretie slávnosti. Prekvapivo sa nám ich podarilo zmeškať a tak sme sa s českými bratmi dohodli, že si to v noci zopakujeme a dáme elfským muzikantom kontra. Tento večer som si z programu ešte vtipoval jedného známejšieho prednášajúceho a to veterána conov všetkých typov: Františku Vrbenskú, ktorú som však opäť už klasicky zmeškal. Mali sme totiž v ten večer ešte jedno dôležité poslanie návsteva našej elfskej princeznej Silwen, ktorá onoho času pobývala v Prahe, nuž a samotný výlet sa pre nás skončil tesne po polnoci, kedy sme sa vrátili naspať na školu.

Ako som už spomíнал, bol najvyšší čas poriadne to roztočiť a tak vedno s českými bratmi sme to rozpeckovali v tom správnom škrefom rytme. Bubny duneli, hrkátku hrkali, cinkátku cinkali a tí čo vrešťať vedeli, vrešťali. Polnočná idylka ako má byť. V rozbujačenej nálade sa hrali rôzne hry, jedlo sa, pilo,

Trutnov-hai

hodovalo až kým posledný škret neodpadol od únavy (alebo, že by v tom mal prsty Macháček?). Posledné, na čo si v ten večer pamätám, bolo náramne úspešné nočné tetovanie účastníkov conu, ktoré som spolu z dvoma preživšími bratmi onoho škretieho vyčíňania, páchal. Takže, ak ste ráno na svojom tele nenašli jedno z magických slov: „Kýbel“ alebo „Lavór“ pripadne iniciály „K“ a „L“, mohlo vám byť jasné, že ste evidentne zase o niečo pamätné prišli.

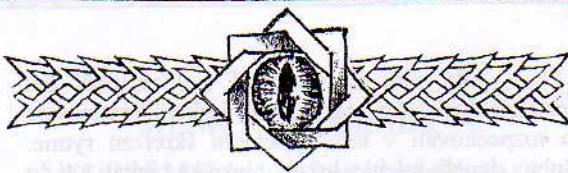
Nedeleľa už klasicky (hmm) začínala a končila lúčením. Unavené tváre, neprítomné pohľady a smútok v očiach bol predzvesťou toho, čo každý očakával. Ešte bolo na programe vyhlásenie výsledkov tvorivých súťaží (opäť to vyhral nás Loki), tolkienistický kvíz (kde naša slovenská inteligentná elita obsadila krásne 5. a 6. miesto), nuž a potom nasledoval sled balenia, lúčenia sa a pomalého odchodu domov.

Kruté ráno

Nuž a ako to celé na záver zhodnotiť? Tolkiencon sa stáva už neodmysliteľnou tradíciou, ako českých tolkienistických združení, tak aj nášho Spoločenstva. A ak sa rozhodneme akceptovať všetko čo so sebou táto akcia prináša, nedá mi zhodnotiť to inak, ako slovkom: „klasika“.

Matej "G" Tejbus

POHEĽAD Z DRUHEJ STRANY...

TolkienCon sa už tradične nesie v duchu dobrej nálady a uvoľnenej atmosféry. Nie vždy a všade si je možné zahádzať šípky do filmového Legolasa, zabubnovať si s orkami, alebo len tak nezávazne si pokačať s podobne „šťahnutými“ ľuďmi. Najmä o tom sú cony. O ľuďoch.

Ale nielen o nich.

A práve o tej druhej strane tohtoročného TolkienConu sa vás snaží trochu poinformovať tento report.

Celé dianie bolo opäť rozdelené do troch základných častí. Kopa prednášok v dvoch základných paralelne prebiehajúcich líniah, ďalej kultúrna časť, zahŕňajúca v sebe hudobné, divadelné či vystúpenia iného charakteru, a napokon tu bolo niekoľko izolovaných „svetov“. Na svoje si prišli elfofili v elfskom kútku, aj ich náprotivok v Uglíkovom ležovisku. Tohto roku im konkuroval ešte Nenymirov kútik vidlákov z Lossarnachu...

Prednášková časť sa de facto začala hneď po slávnostnom otvorení okolo ôsmej večer, keď už tradične prebiehala panelová diskusia s Františkom

Vrbenskou, Michaelom Bronecom, Andrem, Silentom a ďalšími „drtičmi“ v obore Tolkiena a sveta okolo neho.

Okolo polnoci začal okupovať telocvičňu Regis s prednáškou o mestských larpoch, ktorá sa postupne akosi vymkla spod kontroly a upadla do viac-menej bezduchého púšťania klipov a reklamných šotov... Nič v zlom, ale radšej som sa šiel vyspať.

Sobota bola priam nabitá množstvom zaujímavých prednášok a vystúpení. Nestihalo sa všetko, ale čo-to som zachytíl, čo-to som sa nové dozvedel.

Hneď skoro zrána sa konala prednáška Jany Kopečkovej na tému kníh okolo Tolkiena. Prednášajúca tak podala stručný prehľad o publikáciach vydaných nielen v Čechách. Nahryzla

Witchking

tému cyklu History of Middle-Earth, spomenula Humphreyho Carpentera, ako určite najfundovanejšieho životopisci Tolkienovej osobnosti, rozprávalo sa o Davidovi Dayovi a jeho výčinoch. Účastníci prednášky si mohli „omakat“ sprievodcov Tolkienovým svetom od Roberta Fostera či Tylera. Hovorilo sa aj o tzv. príživníkoch, kde zazneli mená ako David Colbert či Brian Bates. Nezasvätených uviedla Jana do obrazu, zasväteným pripomienula a snáď aj trochu usmernila pri ďalšom „štúdiu“...

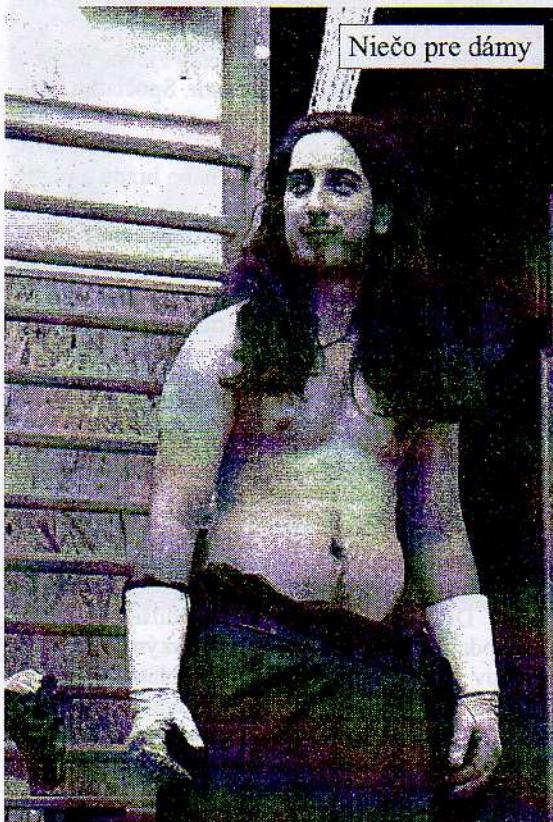
V telocvični sa pred jedenástou schýľovalo ku skutočnému bonbóniku. Silent si pripravil príspevok o Béowulfovi ako hlavnom inšpiračnom zdroji Tolkienovho diela. Fundovane tak porovnal

pôvodné anglosaské dielo s Pánom Prstčom.

Poobede patrila telocvičňa Finrodovi Felagundovi, ktorý rozpitval politické systémy Ardy v priebehu vekov. Človek by spočiatku ani netušil, že vo Valinore mali vedecký komunizmus, zatiaľ čo Doriath predstavoval absolutistickú izolovanú monarchiu s prísnou neutralitou. Mimochodom, všetkým čitateľom tak sympatický Kraj hobitov neboličím iným než aristokratickou, republikánskou štátnej štruktúrou so silným prvkom byrokracie...

Po politike prišla hodinka histórie. Boromira si vzala na paškál historické paralely filmového

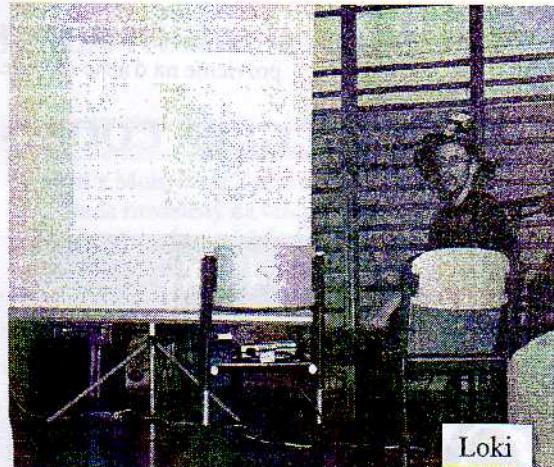

LOTRa a priam ukážkovo nám predviedla, odkiaľ sa Jacksonov tým nechal inšpirovať.

Slovenskú delegáciu na TolkienCone reprezentoval aj Manwë. Ten si vyhradil akademickú trištvrtehodinku a snažil sa prítomných presvedčiť, že Tolkien neboli kapitalistom...

Kultúrnu časť tohtoročného TC vyplnilo divadelné predstavenie, mnou bohužiaľ nezhlidiatné. Nasledoval koncert nemeckej folk-rockovej formácie Fauns, ktorá sa prezentovala taktiež na minuloročnom TolKFolu.

Neskorý sobotný večer patril Františke Vrbenskej s prednáškou Variácie na Glumovu pieseň. Týmto by som sa rád prednášajúcej ospravedlnil za svoj predčasný odchód z dôvodu zaspávania počas výkladu, čo sa pripísalo na rub úmorného dňa, v žiadnom prípade nie na kvalitu prednášky (Vrbenská je Vrbenská...)

Nedeľa. Skoro ráno. 9:00 hod. Vtedy som začal s výkladom. Na tohtoročný TC som si totiž pripravil príspevok na tému Sedem divov Stredozeme. Oboznámil som tak publikum so základnými stavebnými prvkami tých najpozoruhodnejších stavieb Tretieho Veku.

Prednáškové linie vyvrcholili výkladom Hany Navrátilovej, egyptologičky z Filozofickej fakulty UK v Prahe, na tému Stredozem a Černozem. Vlastne som ani netušil, že sám Tolkien vychádzal pri charakterizácii gondorskej kultúry práve zo starovekého Egypta. A to nejde iba o podobnosť kráľovských korún. Pre tých, čo sú v obraze: Argonath vs. Abú Simbel.

TolkienCony už tradične končia vedomostným kvízom, ktorý už tradične pripravuje Smaug. Tentokrát sa ho zúčastnilo aj tých niekoľko zahraničných (západných) hostí...

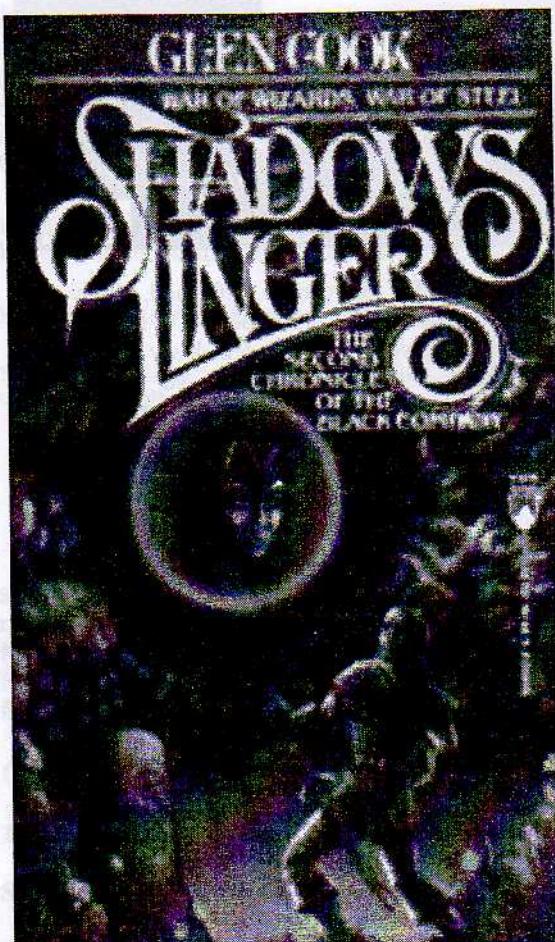
A odrazu tu bol koniec. Zčista-jasna sa všetko skončilo...aby sme to o rok mohli opäť poriadne rozbalit!

Matúš „Loki“ Hyžný

V predchádzajúcim čísle vám Athelas ponúkol recenziu na Čiernu Légiu Glena Cooka. V tomto čísle sa pozrieme na ďalšie dva diely tejto úchvatnej dark fantasy.

GLEN COOK - TYRANOV TIEŇ

Autor: Glen Cook (1984)
Preklad: Zdeněk Milata (2000)
Autor obálky: Jan Patrik Krásný
Názov: Tyranov tieň (Shadows Linger)
Vydavateľ: Brokilon, Ostrava 2000
Počet strán: 312

„Moudří praví, že všichni muži jsou od narození zatraceni. Všichni pijí z prsu Smrti. Před Tichým vládcem sa sklánají všichni. Pán stínu zvedá prst. Pírko se snáší k zemi. Jeho píseň je nesmyslná. Dobro umírá mladé. Zlo vzkvétá. Je králem Pánů chaosu. Jeho dech umlčí všechny duše.“

Od udalostí z prvého dielu uplynulo pekných päť rokov. Z Pusinky vyrástla pohľadná dievčina, Havran snaď ešte viac zdrsnel. Dej sa spočiatku deli do dvoch linií. V prvej sledujeme Čiernu Légiu bojujúcu proti Rebelom, tá druhá nás oboznamuje s mestom Jalovec. Ide o pomerne veľké sídlo na severe, nad ktorým čnie Čierny hrad. Nikto nevie, kde sa tu zobrajal, faktom však je, že rastie...

A potom tu máme už spomínané duo: Pusinka pracuje u Krutímira Boudu, v krčme s poetickým názvom Železná Ľalia. Havran je jeho stálym podnájomníkom. Krutímír patrí k ozajstnej spodine Holínskej, toho najhoršieho slumu Jalovca. Je to tragikomická postavička, ktorá sa denne pohybuje na ostrí noža. Dlhý, upadajúci kšeфт v podniku, starosti s chorou maťkou...

Havran s peniazmi problémy zjavne nemá a po čase je z dlhov vonku aj Krutímír. Spočiatku však netušia za akú cenu. Obaja sa totiž zapletú do špinavého obchodu s mŕtvolami. Nebožtíkov odkupujú tajomní obyvateľia Čierneho hradu a platia po čertoch dobre...

Do Jalovca sa dostáva Čierna Légia. Črtá sa im tu vskutku hustá misia. Pani odhalila plány svojho manžela Tyrana. Ten sa snaží dostať von zo svojho hrobu skrz akýsi portál, ktorým má byť Čierny hrad nad Jalovcom...

„Objevil se vysoký hubený stín, oděný do volných černých kalhot a haleny s kapucí. Prohlédl krátce každé tělo a zdalo se, že je spokojen. Pohlédl na Havrana. Bouda letmo zahľédl lesklou, snědou, chladnou tvář plnou ostrých hran a stínů s lehce svítélkujícima očima.“

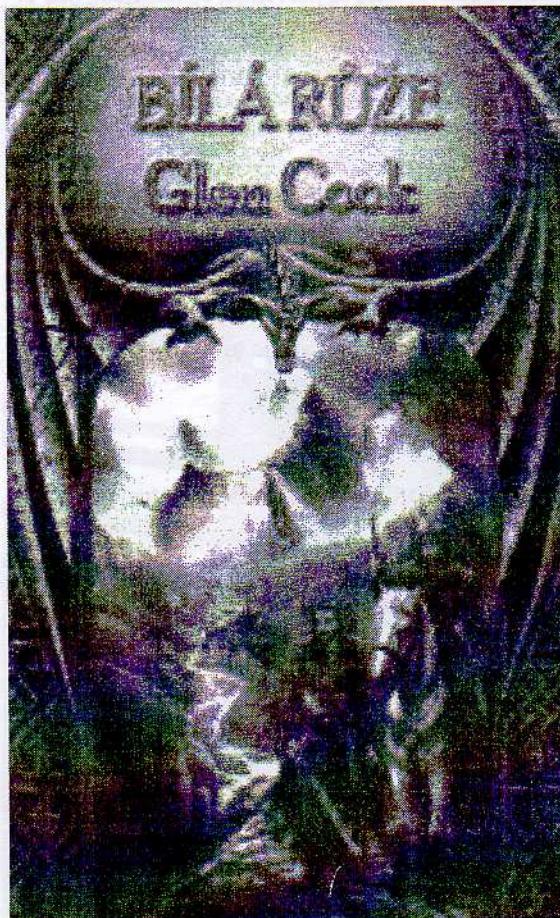
Druhý diel trilógie je úplne odlišný od svojho predchodec. Kým „Čierna Légia“ je akýmsi súborom pribehov prepojených navzájom hlavnou niťou, „Tyranov tieň“ je právoplatný román s premyslenou zápletkou, šialenými zvratmi ešte šialenejších situácií. Temná atmosféra by sa dala krájať nožom. Vykrešlenie charakterov je na špičkovej úrovni. Cook necháva svojich hrdinov každú chvíľu dospiť do vyhrotenej situácie, v ktorej sa zakaždým ukáže kto z koho. Čitateľ sa ani nenazdá a odrazu fandí úkladným vrahom a podrážkom.

Kto má rád napätie, rýchly spád dej, našlapané dialógy a strhujúco vykreslenú atmosféru, „Tyranov tieň“ je tým pravým orechovým.

Matúš „Loki“ Hyžný

GLEN COOK - BIELA RUŽA

Autor: Glen Cook (1985)
Preklad: Alexandra Dědicková (2000)
Autor obálky: Jan Patrik Krásný
Názov: Biela Ruža (White Rose)
Vydavateľ: Brokilon, Ostrava 2000
Počet strán: 336

Od posledných udalostí v Jalovci uplynulo niekoľko rokov. Pusinka alias Biela Ruža sa s Čierrou Légiou skrýva uprostred Planiny Strachu, odkiaľ podnikajú výpady proti Paní. Planina Strachu je zvláštnym miestom, kamenistou púšťou, ktorú obývajú hovoriace menhiry, lietajúce veľryby a murény, trsy obrovských jedovatých koralov a mnoho ďalších záhadných tvorov. Tieto čudné stvorenia pomáhajú Čiernej Légii v boji proti Paní a jej Lapeným. Tá je však len odtienkom zla, ktoré sa prebúdza v ďalekej Mohylovej Zemi...

„Mohylovou zemi zasáhl mocný úder blesku. Hlina a porost vyletily několik desítek metrů do vzduchu. Země se chvěla. Vyděšení členové Věčné Stráže se chopili zbraní. Nepochybovali o tom, že se staré зло vyrvalo z řetězů.“

Opäť sa stretávame so starými známymi, Skřetom, Jednookým, Jilmáčom, Nemluvou a samozrejme s Felčarom. Práve posledne menovanému

sú adresované záhadné listy obsahujúce životný príbeh Bomána, čarodejníka, ktorý pred storočiami vypustil z Mohylovej Zeme Lepených spolu s Paňou. Dej je teda rozdeľený na viaceré línie sledujúce dianie na Planine Strachu a v Mohylovej Zemi.

Kto je vlastne Paní? Ako došlo k vyslobodeniu lepených z ich hrobov? A čo driemajúce zlo vo Veľkej Mohyle, niekdajší manžel samotnej Paní, postrach Ríše Tyran? Záverečná žasť trilógie Kroník Čiernej Légie vyúsťuje do strhujúceho záveru. Neopakovateľným spôsobom spája všetky nite predchádzajúcich dvoch dielov do fascinujúceho príbehu, v ktorom vládne divoká mágia a sila nezломnej ľudskej vôle.

Glen Cook pred nami otvára pokladnicu plnú nápadov a dôtipu. Veľkú úlohu opäť hrajú znamenia a náznaky hľadanej pravdy, ktorú čitateľ objavuje spolu s hrdinami príbehu. Premyslená dejová zápletka vás udrží v napäti do poslednej stránky.

„Pak ten proklatý koberec zažal rotovať a padat. Země, nebe, velryby, všechno se kolem nás točilo. V jedné chvíli, když jsme byli zrovna klavou nahoru, jsem uviděl, jak velrybě explodoval bok. Roztrhlo jí to a vystřelovaly z ní hořící kusy masa. Z dalších dvou velryb se kouřilo...“

Pokiaľ je „Čierna Légia“ vynikajúcou temnou fantasy a „Tyranov tieň“ jednou z najoriginálnejších fantasy vôbec, „Biela Ruža“ kvalitu oboch kníh dvojnásobne prekonáva. Ide o knihu, ktorá sa dá čítať stále odznova a zakaždým v nej čitateľ nájde nový dielik do skladačky, ktorú si myslí, že má už dávno poskladanú.

Nakladateľstvo Brokilon odviedlo perfektnú robotu. Preklad celej trilógie je na vynikajúcej úrovni, aj napriek faktu, že ho robili dva ľudia. Obálky namaľoval dnes už klasik svojho žánru Jan Patrik Krásný a skvelo dotvárajú atmosféru Cookových kníh. Na predstávke sa dozvedáme, že Brokilon pripravuje ďalšiu sériu, dilógiu nazvanú „Knihy Juhu“. Keďže si Cook na posledných stranach „Bielej Ruže“ necháva otvorené zadné vrátka a načrtáva, čo by mohlo byť náplňou ďalších zväzkov, máme sa na čo tešiť. Od vydania „Bielej Ruže“ v Čechách uplynulo päť rokov. Poliakom už ďalšie dve pokračovania vyšli (Vraj ide o úplnú lahôdku...). Dúfajme, že sa tak čoskoro stane aj u našich susedov. Pretože...

„Obluda utekla.
Ale vráti se jindy. Bude se vracet stále znova a znova a znova...“

Matúš „Loki“ Hyžný

GLEN COOK NA INTERNETE

V minulom čísle sme uverejnili krátky profil tohto nadaného autora, dnes sa pozrieme, čo nás čaká, keď si na sietťovom vyhľadávači našťukáte „Black Company“ alebo „Glen Cook“. Cookovu Čiernu Légiu možno nájsť na internete zväčša vo forme viac či menej prepracovaných fanovských stránok. Uvádzam krátky zoznam toho najlepšieho.

<http://members.tripod.com/~blackco/>

www.angelfire.com/bc/blackcompany/ - jedna z najlepšie spravených stránok. Obsahuje množstvo užitočných informácií pre každého zažranca do Čiernej Légie. Nájdete tu časovú osu udalostí, všetkých členov Čiernej Légie, info o Lapených, obálky kníh, fanfiction a dokonca aj sprievodné mapy k príbehom, ktoré by ste v knihách marno hľadali.

www.shout.net/~bburgner/blackco.html - homepage Čiernej Légie, okrem iného obsahuje aj pravidlá hry Tonk, ktorou hraním si krátia členovia Čiernej Légie čas medzi jednotlivými akciami.

www.xmission.com/~shpshfr/GC/GC-Home.html - info o Glenovi Cookovi.

www.xmission.com/~shpshfr/GC/Biblio/Cook.html - kompletnejšia bibliografia GC. Jeden by sa divil, tento chlapек toho napísal celkom dosť...

KRONIKY ČIERNEJ LÉGIE

Cyklus o Čiernej Légii v súčasnosti obsahuje celkom 11 kníh. Čo sa týka subžánru temnej fantasy, ide o skutočné skvosty. Nedávno bola vydaná trilógia *Orci První krev* od Stana Nicholla (Fantom print 2005), ktorá sa radí do toho istého vreca s Čiernou Légiou. Pokiaľ ste čitali Glena Cooka a páčil sa vám, bude sa vám páčiť aj Nicholls, hoci s Cookom sa nemôže porovnávať čo do prepracovanosti deja a celkovej zápletky. Naopak, ak ste čitali Nicholla a slítili ste, je takmer vašou povinnosťou zohnať si aj Cooka a vzdať hold skutočnému klenotu dark fantasy...

Cyklus Black Company:

The Black Company (The First Chronicle) česky Černá Legie, Brokilon 2000

Shadows Linger (The Second Chronicle) česky Tyranův Stín, Brokilon 2000

The White Rose (The Third Chronicle) česky Bílá Růže, Brokilon 2000

The Silver Spike zaujímavý príbeh o Striebornom kline, ktorý ukončil Tyranovu existenciu, v žiadnom prípade však patálco so zlom. Na scénu sa vracia Pes Žabožrút a taktiež Kulhavec, ktorého účinkovanie by čitateľ už asi nečakal (Prekladu sa určite nedočkáme. Na www.fantasyplanet.cz sa nachádza recenzia na francúzsky preklad, ktorá je mierne zavádzajúca. Po prečítaní originálu viem totiž svoje...)

Shadow Games (The First Book of the South) Felčar sa rozhodol so zvyškom Légie hľadať Chatovár... Nedávno boli oba diely preložené do polštiny (Recenzie sú na www.fantasyplanet.cz). Brokilon sa chystá Knihu Juhu vydáť už päť rokov...

Dreams of Steel (The Second Book of the South)

Bleak Seasons (Book One of Glittering Stone) tak tu už nemám ani šajnu „vo co gou“, ale asi to bude husté...

She Is the Darkness (Book Two of Glittering Stone)

Water Sleeps (Book Three of Glittering Stone)

Soldiers Live (Book Four of Glittering Stone)

Annals of Black Company

MALAZSKÁ KNIHA PADLÝCH

Je to už nejaká doba, čo premýšľam napísť recenziu na novoobjavený fenomén v mojej knižnici, ktorý ma strhol takým spôsobom, že som si sama pre seba začala vypracovávať o nám malú štúdiu. A tak by som rada predstavila to, čo je tak jedinečné a toho, ktorý to všetko vymyslel...

Steven Erikson skvelý kronikár

Už od čias Tolkienovej Stredozeme skoro každý autor fantasy verí, že jedným z doležitých predpokladov úspechu je schopnosť stvoriť vlastný svet, premyslený čo najpodrobnejšie, ako to majú čitatelia radi. Preto je väčšina epickej fantasy vybavená podrobnými mapkami miest a kontinentov, v ktorých rozprávaný dej prebieha. Smutnou pravdou je, že takáto zemepisná výbava ešte nie je zárukou dobrej knihy, a že sa v starostlivo zmapovanom prostredí až príliš často odohráva nudný príbeh s veľakrát omletou zápletkou, naviac mizerne napísaný. Avšak taktiež nájdeme viacerých špičkových spisovateľov, ktorí detaily z miestopisu a histórie skôr naznačujú (alebo sa nimi rovno vôbec nezaoberajú) a sústredia sa na doležitejšie veci. Lenže žiadnej epickej fantasy dôkladne premyslený a prepracovaný svet ubližiť nemôže, a pokiaľ k nemu autor dokáže pridať imagináciu a rozprávačské kúzlo, máme na svete ozdobu žánru fantasy.

Takýmto šťastným prípadom je i Kanadčan Steven Erikson (vlastným menom Steve Rune Lundin) a jeho epos o Malazskej knihe padlých. Ako už bolo povedané, východiskom sa Eriksonovi stal skutočne rozmanitý svet, ktorý sa mu podarilo vymyslieť. Tu nepochybne uplatnil svoje vzdelanie a

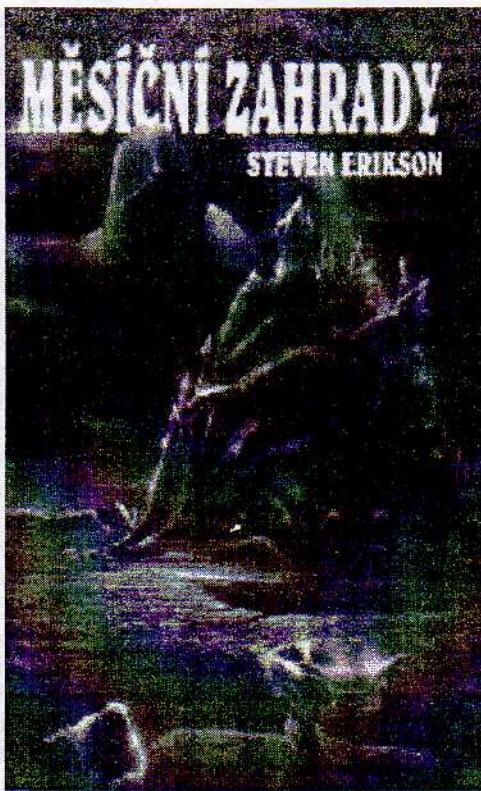
skúsenosti, venoval sa totiž dvadsať rokov vedeckému bádaniu v obore archeológie a antropológie, čo je na jeho knihách jasne poznat. Tolkien bol lingvista, a tak ho pri tvorbe Stredozeme zaujímali predovšetkým otázky jazyka a mytológie, čo na jednej strane zaistilo Pánovi prsteňov zvláštne kúzlo, na strane druhej sú ale jeho hrdinovia skôr postavami z dávnych báji než ľuďmi z masa a kostí. Eriksonov prístup je opačný. Zavedie nás na kontinent Genabakis (meno celého sveta sa zatial nikdy neobjavilo), ktorého história je plná konfliktov a vojen. Autor sa sústredí hlavne na vykreslenie historického a politického pozadia, rada národov a rás žije v neustálom vojnovom napätí. Nie je tu žiadna riša zla proti silám dobra, len mocenské záujmy jednotlivých skupín. Skrátka tak, ako to poznáme zo skutočnej história. Čitateľ sleduje osudy jednotlivcov z rôznych táboration, ide o obyčajných hrdinov vohnaných vojnou a zabíjaním na príkazy vládcov do neobyčajných situácií. Dôveryhodné vykreslenie postav je jednou z kvalít celého diela. Ďalším plusom je to, že autor sa príliš neobhliada za čitateľom. To znie sice trochu zvláštne, ale je to fakt. Erikson nás vrhne priamo doprostred dramatických udalostí, ktoré sa naviac odohrávajú vo svete, ktorého zákonitosť nepoznáme. Takmer všetko je inak, ako je čitateľ obvyklých fantasy zvyknutý. Napríklad magia funguje na záhadnom princípe mystických chodieb, objavujú sa rôzni polobohovia a záhadne podivné bytosti. Pri čítaní knihy si tak človek pripadá ako osamelý cestovateľ v neznámej krajine. Čitateľ si musí všetko sám preskúmať, autor ho pri tom rozhodne za ruku nevodí, len občas trochu napovie. K tomu je treba prečítať nesmierne komplikovaný a zároveň strhujúci dej, takže je jasné, že takáto knižka sa ľahko neodkladá.

Ako je pre fantasy typické, nestaci Eriksonovi jedna kniha, ale potrebuje celú sériu. Aj v tomto prípade ale zvolil vlastnú, originálnu cestu. Jednotlivé diely sú kapitolami akejsi Malazskej knihy padlých, zdá sa teda, že sledujeme príbehy z dejín pravdepodobne už zanikutej Malazskej riše (jedna z hlavných politických sôl na Genabakis). Každá kniha je uzavretým príbehom, a tak autor može podľa seba vyberať čas a miesto, o ktorom bude ďalší diel série rozprávať. Celá táto skvelá kronika má mať desať dielov, zatial vyšlo päť tučných zväzkov, zatial čo prvé štyri už boli preložené do češtiny. Prvý vyšiel v roku 1999 a volá sa *Gardens of the Moon* (*Mesiční zahrady*), ďalšie tri už preložené diely sú *Deadhouse Gates* (*Dóm mŕtvych*), *Memories of Ice* (*Vzpomínky ledu*), *House of Chains* (*Dóm řetězů*) a piaty diel doposiaľ nepreložený je *Midnight Tides*. Momentálne Steven Erikson pracuje na šiestom dieli s názvom *The Bonehunters*.

Steven Erikson rozhodne patrí medzi hviezdy súčasnej fantasy literatúry, presvedčivo ukazuje, že klasickú epickú fantasy je možné písat inteligentne, náročne, ale pri tom zaujímavo a originálne.

MĚSÍČNÍ ZAHRADY

(1.diel Malazskej knihy padlých)

Ted', když už popel vychladl, otevříme starou knihu. Na stránkách ztuhlych špinou je zapsán příběh Padlých, příběh vyčerpané říše, slova, jež nazahřejí. Oheň uhasl, jeho záře i jiskry života jsou jen vzpomínkami v chřadnoucích očích co se mi honí hlavou, jakou barvu mají mé myšlenky, když otevřám Knihu Padlých a vdechuji prastarou historii? Naslouchej nyní jejím slovům, jež k tobě putují. Příběhy tyto jsou i příběhy našimi, co vracejí se stále. V nás jenom historie znovu ozívá, znovu a znovu. Bez konce, nic víc.

(Měsíční zahrady)

V rozlahlej Malazskej ríší to vrie, podrobené štáty takmer vykrvácali v priebehu dlhých rokov nekonečných vojen, čistiek a bratovražedných bojov, a tiež pri zrážkach s pánom Mesačného Kameňa. Cisárovna Laseen však ďalej vládne tvrdou rukou s pomocou svojich asasínov. Teraz svoj nenásytný zrak uprela na Darúdzistán, posledné z dvanástich Slobodných miest Genabakis, starobylú a ušľachtilú baštu nezávislosti, ktorá ešte vzdoruje. Lenže riša nie je jediným hráčom v tejto hre. Svoj prvý tŕah z tieňa utrobila ešte zlovestnejšia sila...

Napínavá zápletka, zložitá mytológia, divoká a vrtošivá mágia, množstvo presvedčivo napísaných postáv...

Každopádne musím povedať, že mi táto knižka poriadne zamotala hlavu. Prvých sto strán som sa nernohľa začítať, kvôli nezvyklému spôsobu, akým autor knihu piše. Ako som už vyšie spomína, dej je spletíty a človek sa tak ľahko neorientuje. Prežívate osudy postáv, ste svedkom ich rýchleho konca. Erikson má totiž vo zvyku likvidovať práve tie postavy, u ktorých veríte, že vás budú sprevádzáť po celú dobu. Ale netreba sa tiež diviť náhlemu zmýtvychvstaniu. Tu je možné všetko. Treba počítať s dejovým prelihaním a tiež s tým, že vás knižka zmení. Tak, ako mnoho ľudí zmenil Pán prsteňov (medzi nich sa radím tiež), tak nejak podobne to funguje aj u Malazskej knihy padlých. Proste sa začnete na svet pozerať inými očami. Steven totiž do svojho diela vložil zložité myšlienky a názory. Ak si myslíte, že tu najdete flir čestných a sľachetných hrdinov, bude to hlboký omyl. Pohybovať sa budete vo svete zlodejov, vrahov, zbehov, špiónov a krutých bohov, ktorí nemajú vo zvyku pomáhať ľuďom. V zemi rozrutej vojnou nenájdete žiadneho elfa alebo trpaslíka. No ráš je k dispozícii viac než dosť. A musím uznať, že nie so všetkými by som sa práve chcela stretnúť...

Úryvok

(Měsíční zahrady - str. 312-314) Rozmluva Rychlého Benia a Kalama V Darúdzistánu.

Uprostřed na hliněné podlaze seděl se zkříženýma nohami Rychlej Ben. Při Kalamově příchodu vzhledl. „měl jsi štěstí?“

„Ne,“ odpověděl Kalam. „Cech zalezl do skryše proč, to netuším. „Došel k protější zdi, posadil se na své pokrývky, opřel se o prastarý podobaný kámen a zadíval se na svého přítele. „Myslím, že se třeba městská rada rozhodla místní asasiny vyřídit?“

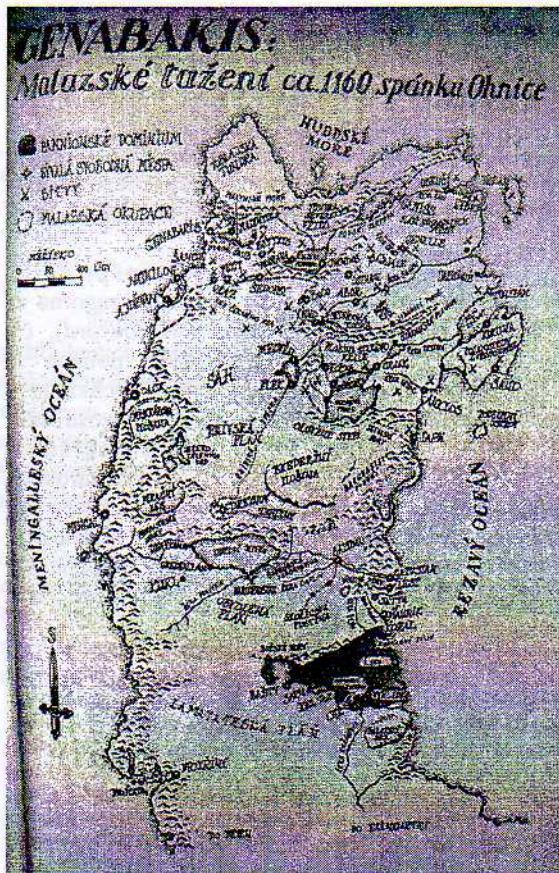
Rychlýmu Benovi se zaleskly oči. „Myslím, že jako čekali, až se s nimi pokusíme spojit?“

Kalam odvrátil zrak. „Určitě to nejsou hlupáci. Musí vědět, že je to malazský způsob. Nabídnout cechu smlouvu, kterou nemůže odmítnout, a pak sedět na zadku a dívat se, jak vládci kapou jako mouchy. Whiskeyjack to navrhl. Dujek to schválil. Ti dva tam mluvili jazykem starého císaře, Rychlej. Starík se ted' musí na onom světě popadat smíchy za břicho.“

Čaroděj se zachvěl. „Nepříjemná představa.“

Kalam pokrčil rameny a pokračoval: „Stejně je to jen akademická otázka, když nemůžeme najít jediného z místních asasínů. Ať jsou kdekoliv, nejsou v Příjezérí, to odpírsáhnu. Jediný jméno, co jsem zachytily, které bylo aspoň trochu opředené tajemstvím, znělo Úhoř. Není to ale asasin, nýbrž někdo jiný.“

„Kam ted?“ zeptal se Rychlej Ben. „Gadróbská čtvrt?“

„Ne. Tam je jenom banda sedláčků a honáků. Hrome, už jenom ten smrad, co odtamtud vane, stačí, abychom ji šrkli ze seznamu. Zkusíme Darúnskou, začneme zítra.“ Kalam váhal. „A co tvoje část úkolu?“

Rychlej Ben sklonil hlavu. Když odpověděl, téměř šeptal. „Jsem skoro hotový.“

„Whiskeyjack se málem udávил, když uslyšel tvou nabídku. Já taky. Vlezet do hnázda zmijí, Rychlej. Určitě je to nutný?“

„Ne.“ Rychlej Ben vzhlédl. „Osobně bych radši všeho nechal a utekl ode všeho, z říše, z Darúdzistánu, z války. Ale snaž se o tom přesvědčit seržanta. On je věrný představě, a to se dá nejhůř zvrátit.“

Kalam kývl. „Čest, bezúhonnost, všechny ty drahé kecy.“

„Správně. Takže to děláme, protože nám nic jiného nezbývá. Pačesovo šílenství začíná být nebezpečné, ale ještě ho můžeme využít, naposledy. Moc přitahuje moc a s trohou štěstí Pačestiv odchod z tohoto světa dokáže právě tohle. Čím víc ascendentů vlákáme do hry, tím lépe.“

„Vždycky jsem si myslел, že tomuhle je třeba se vyhnout, Rychlej.“

Čaroděj se stísněně usmál. „Povídej mi o tom. Ale ted', čím víc zmatku, tím lépe.“

„A co když Tayschrenn něco zvěří?“

Rychlej Ben se usmál více. „Tak budeme o kus blíž smrti. Tak už to chodí.“

Kalam se krátce, nevesele uchechtil. „Tak už to chodí.“

Čaroděj naklonil hlavu. „Slunce už je za obzorem. Čas začít.“

„Mám jít ven?“ zeptal se Kalam.

Rychlej Ben zavrtěl hlavou. „Ne, chci, pro tohle chci, abys zůstal, kde jsi. Jestli se nevrátím, vezmi mé tělo a spal ho na popel. Popel rozsyp do čtyř větrů a z plna proklinaje mé jméno.“

Kalam mlčel. Pak se zeptal: „Jak dlouho mám čekat?“

„Do svítání,“ odpověděl Rychlej Ben. „Chápeš, že o tohle můžu požádat jen svého nejlepšího přítele?“

„Chápu, tak už s tím, hrome, začni.“

Rychlej Ben mávl rukou. Ze země kolem něj vyskočil ohnivý kruh a čaroděj zavřel oči.

Kalam měl dojem, že jeho přítel trochu splaskl, jako by z něj zmizelo něco důležitého pro život. Všijí mu křuplo, jak mu brada spadla na prsa, ramena poklesla a ze rtů mu pomalu unikal dlouhý dech. Ohnivý kruh vzplál, pak pohasl, jen na zemi zhnuuly uhlíky.

Kalam se ošil, protáhl si nohy a zkřížil paže na prsou. A pak už jen mlčky čekal.

Tak... Dúfam, že som vás aspoň trošku navnadila na knihu, ktorú si dovolím označiť slovom geniálna. Rozhodne ju každému vrelo odporúčam, nie je možné sa v nej sklamáť.

Veronika „Silwen Lindariel“ Bugalová

ORKRIST

Bratislavská doom metalová kapela **ORKRIST** vznikla v júni 2000. Jej zakladateľ Crom (klávesy/spev) bol v minulosti členom kapiel *Geimhridh* a *Sine Nomine*. Ako sám hovorí, cieľom založenia *Orkrist* bola myšlienka spraviť niečo vlastné a to podľa svojich predstáv, hrať s ľuďmi, ktorí sa s jeho predstavami stotožňujú a ktorých jeho nápady zaujmú. Okrem Croma má kapela ďalších troch členov: Lýdiu (spev/flauta), gitaristu Khaya a bicmene Pyrosa. V roku 2002 *Orkrist* vydali prvý album *Reginae Mysterium*, o rok neskôr druhý s názvom *Grond*. *Reginae Mysterium* obsahuje 11 skladieb, *Grond* 12 a ak chcete niekomu predstaviť krásy doom metalu, sú tieto dva kúsky tým pravým. Majestátnosť, dynamika, silné gitarové vyhrávky, nenásilné striedanie rýchlych pasáží s jemnejšími a pomalšími, skvelé bubnové sóla, to sú všetko charakteristiky, ktoré ani jednému z dvoch doteraz vyjdených albumov *Orkristu* nemožno uprieť. Na prvé počutie zaujmú flautové pasáže a krásny hlas Lýdie, ktorý v kontraste s Cromovým vokálovom navodí správnu doomovskú atmosféru (spôsob, akým sa Crom dokáže pohrať s hlasom, tiež rozhodne stojí za povšimnutie).

Už názov kapely aj oboch albumov napovedá, že dielo J.R.R. Tolkiena hrá v tvorbe *Orkristu* dôležitú úlohu. Sú nim inšpirované všetky texty *Reginae Mysterium* a v albume *Grond* sú

skladby 3-9 zhnuté pod názvom *The Middle-Earth Themes*. Crom, ktorý je zároveň skladateľ aj textár, a ktorého najväčšou záľubou je „čítať Tolkienu

od začiatku do konca a potom začať znova“, premiesol túto záľubu aj do písania textov. Podľa jeho slov nie je pre neho zaujímavé v textoch opisovať udalosti, ktoré milovníci Pána prsteňov poznajú zo samotného diela, ale sústrediť pozornosť na pocity postáv či navodenie určitej atmosféry, ktorá poslucháča prenesie do Tolkienovo sveta a zároveň poskytne rozlet jeho fantázie.

Crom hovorí o svojej inšpirácii: „Nepochybne krásny sa mi javí príbeh Aragorna a Arwen Večernice (záver skladby *Shadowlord*), či vyvrcholenie bitky na Pelennorských poliach z pohľadu Éomera alebo jeho náprotivku, Witchkinga z dávneho Angmaru a tú nenapodobiteľnú hrôzostrašnú atmosféru, ktorá z neho sŕšala (skladba *Angmareddon*), alebo len tak voľne a bezstarostne putujúce myšlienky Bilba z jeho dobrodružstiev od Kraja až po Železné vrchy (*Dreams Of Life Beyond My Shire Beloved*) atď atď. Takže tak. Tvorba Tolkiena ma nadchýňa hlavne krásnymi príbehmi a osudmi ľudí odvijajúcich sa na pozadí temného sveta.“

Po vydaní albumu *Grond* sa *Orkrist* odmlčali, čo líder kapely komentoval skeptickým výrokom: „Myslím si, že čo sme spraviť mohli, to sme spravili a naozaj sme na miestne pomery veľmi aktívna kapela. Ale ja osobne už takýmto tempom pokračovať nevládzem. Každý týždeň koncertovať je naozaj dosť a človeku potom už popri robote nezostáva ani čas na nové veci. Nehovoriac o energii a nákladoch spojených s koncertovaním a vôlebec pôsobením kapely (to som ešte vynechal niečo ako osobný život). A neviem si ani predstaviť, kam by sme hudobne mohli vôlebec pokračovať. Už teraz veľa ľudí považuje náš druhý album za kópiu prvého. Ja osobne to nechápem, ale to je vec názoru. Raz však na to vykrádanie, či opakovanie samého seba tak či tak dôjde a tomu sa chcem ja vyhnúť. Nebolo by to fair voči fanúšikovi a tam by to celé vlastne stratilo zmysel. Veľa kapiel to tak robí, niektoré možno nechtiac, ale ja sa tomu

Radšej chcem vyhnúť. Preto chcem skončiť v najlepšom. krásne spomienky ako neskôr pokazený dojem.“

Určite nie je ľahké viesť doom metalovú kapelu v podmienkach, aké poskytuje naše malé Slovensko, ale rozhodne nemôžem súhlasiť s tými, čo o dynamickom a flautovými pasážami nabítom alábume *Grond* hovoria ako o kópii majestátneho a hádam aj trochu melancholického *Reginae Mysterium*.

Mariana Banasová

Angmareddon (Grond 2003) Lyrics by Orkrist

King of the mysteries
Rising as beast
From the past and the realms
On the wings of the mystery

Over slain hills and
The flesh creeping majesty
Hideous shape appeared
Spilled blood in the misbelieves

Dark as the storm may be
Wall of the history
Seeding the fear
In the hearts of the enemy

A horse man, black, tall, hooded
In Battles so despairing
Lifted his sword
And the flames ran down slow

*On the blade
Silent day
It fades away
Shades of death
Came with the dawn*

Legions of mountain trolls
Hammer of underworld
Swings in the manacles
Rending as heart as stone

Fields of the Pellenor
Wincing in pain as the
Dreadful voice speaking
Eternally bleeding

*The Worlds of thorn
(In)forgotten Tongue
Until the horn
From the north
Crossed the tone*

As he is coming near, not even a dream
Despairing is mean of the prophecy
Dark the world may see after the king of fear
Rolls across the land in his dark esteem

Disquiet fell upon who conform his lead
Not sign of seven stars, crown above white tree
Blending living night and the deep dark dream
Will be lost in the defeat of his secrecy

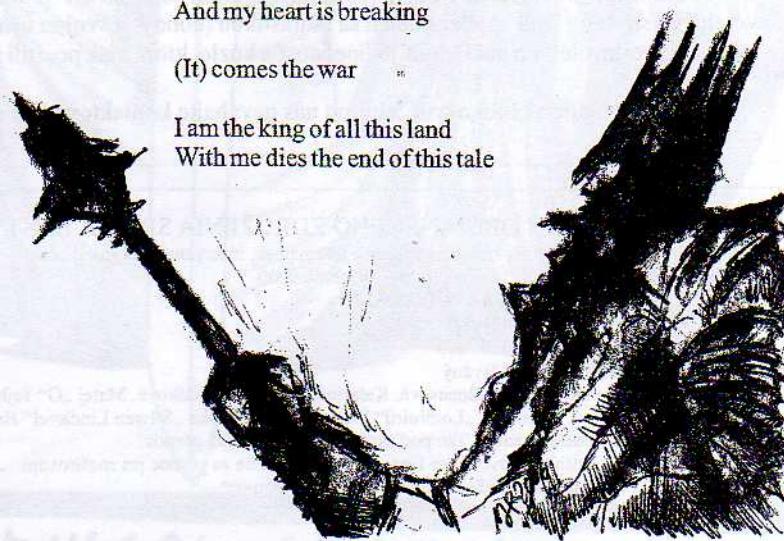
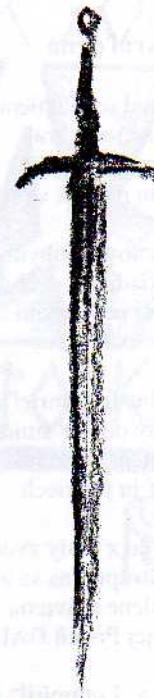
As Black spirits of the sea rised upon the creek
So came forgotten power in which none believed
King's immortality and the proud of steel
Should break the worthless fear that rides among the field

White banners that are streaming in the morning breeze
In the silver stronghold of the ancient kings
Vanished like a mist that is driven (back) by the wind
Night always had been, and always would bee,
(and night) was all

Out of the doubt, out of dark, - to the day's rising
I sign in the sun with my sword
And my heart is breaking

(It) comes the war

I am the king of all this land
With me dies the end of this tale

Temná kráľovná

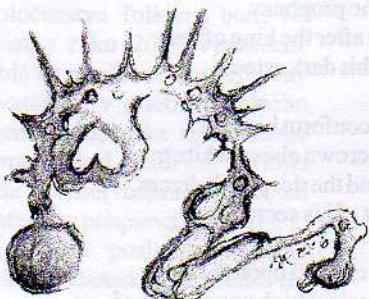
Pohľad pred seba upiera
Riasy jej zatienia zrak
Púhym bozkom zabíja
A dotykom naháňa strach

Pokloň sa novej bobyni
Panaj čo riadi nás svet
Kto sa voči nej previni
Milosrdensťa niet

Nedúfaj, biedny smrteľník
Že práve ty odolať smieš
Nemilovať ju nevie nik
A milovať ju je hriech

Jej krása, čo z cesty zvedie fa
Jej moc, čo správna sa zdá
Jej oči šialene zasväcia
...ved' on jej Prsteň DAL!!

Veronika „Lothmíril“ Frankovská

Arienine slzy

Ohnivá a zlatá,
Vzplanula krásou
s kamenným srdcom.
v hrudi jej bije len nenávisť.
Nádherná a krutá.
Zranená láskou.
Známená šancou
odísť a už sa mu nezjaví.

A dnes,
v hĺbke duše ťutujúc tie trpké
slová,
sľuby dané v hneve,
tie, ktoré len trpko plní.
úlohu, čo bez rozmyslu vzala...
dnes už je každá slza dobrá.

Odsúdená k púti večnej samotou.
Uváznená v kletke zlatej, ohnivej
žiarif navždy nesmrteľnou
nádejou.
Nepláč, Arien.
Tvoje slzy nie sú krvavé.

Tak zhorela jej láska rýchlo;
Nie je jej súdené miloval.
Je iba nástroj,
iba svetlo,
a jej snom je už viac nesnívať.

Veronika „Lothmíril“ Frankovská

Srdce

Namiesto srdca kameň tvrdý
láskou si skúsil rozbiť ho
a vo vnútri si našiel diamant
krásny... a neschopný milovať viac.

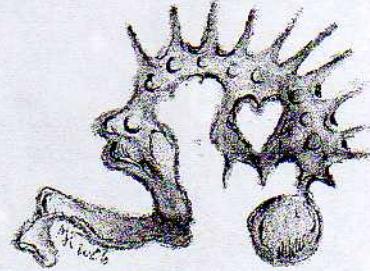
Tak žiali v hrudi osamelý
vzácný a predsa bezečinný
odráža svetlo, sám nehreje.
To srdce - diamant, ono patrí mne.

Tak vzdaj sa hľúpej nádeje
ja nechcem ciťť lásku.
K nikomu. Láska bolí, bodá
a drásá srdce na kusy.

Tak mäkké, krehké, bezbranné...

Už nikdy viac! V hrudi mi tlčie...
diamant... tvrdý, s hranami...
Odíd! Nezraň sa...

Kaya Jade Mirime

O SPOLOČENSTVE

Spoločenstvo Tolkiena (ST) je registrované združenie fanov, zaobrájúcich sa fantastikou a predovšetkým témou diel pána J.R.R. Tolkiena. Našou prvoradou snahou je združovať ľudí, ktorých Tolkienove diela zaujali rovnako väšnivo ako nás, a majú záujem stretávať sa a komunikovať s rovnakou krvnou skupinou. (V kruhu nášho druhu ide o tzv. Tolkien-positive.) ST sa ďalej snaží šíriť myšlienky a posolstvo Tolkienovho diela, ale tiež prispievať k dopĺňaniu informácií, ktoré by pomohli zodpovedať niektoré nejasné otázky. V rámci tejto úlohy ST spolupracuje s inými záujmovými skupinami, či jednotlivcami zo Slovenska, ako aj ďalšími spoločenstvami prevažne z Českej republiky. Okrem toho sa ST podieľa na tvorbe a organizácii rôznych verejných stretnutí ľudí zaobrájúcich sa fantastikou (conov) a svojou účasťou tieto stretnutia podporuje. ST sa tak snaží svojim členom poskytnúť jedinečnosť a kúzlo, ktoré inak pocítili pri čítaní Tolkienovych kníh.

V prípade akéhokoľvek záujmu nás neváhajte kontaktovať na nižšie uvedených adresách.

ATHELAS - FANZIN OBČIANSKEHO ZDRUŽENIA SPOLOČENSTVO TOLKIENA (www.tolkien.sk)

Séfredaktor: Matúš „Loki“ Hyžný (darkenemy@freemail.sk, hyzny.matus@gmail.com)

Pomocný redaktor: Matej „G“ Tejbus (p.t.jejo@stonline.sk)

NA VÝROBE TOHTO ČÍSLA SA PODIEEALI:

Design, úprava: Matúš „Loki“ Hyžný

Cover art: Daniela „Dandy“ Bodisová

Ilustrácie: Dini, Matúš „Loki“ Hyžný

Autori článkov a básni: Mariana Baranová, Katarína „Crankia“ Jurdáková, Matej „G“ Tejbus, Kaya Jade Mirime, Matúš „Loki“ Hyžný, Veronika „Lothmíril“ Frankovská, Veronika „Silwena Lindariel“ Bugalová

Priatelia Athelasu: Dandymamka /ako podčekovanie za technickú pomoc/

Kruhkupecovo Alter Ego /ako podčekovanie za pomoc pri rozširovani/

Zelo /ako podčekovanie za technickú pomoc/